

A°. 1833.

UTRECHTSCH

COURANT.

MAANDAG

DEN 5. AUGUSTUS.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht, brengen bij deze het kennis van een ieder, dat wegens het plaatsen van een Ijzer Riek aan de Maasbrug, de passage met Paarden en Ruiters over dezelve, te tekenen van Maandag den 5. Augustus 1833 tot nadere aankondiging zal zijn gestemd.

Utrecht den 3. Augustus 1833.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
M. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, w.
Ter Ordonnantie van denzelven,
L. A. A. R. A. M.

A. R. E. B. N. D. M. A. K. I. N. G.

Het Hooft-Consistorie van de Heer Prokureur-Generaal, betrekkelijk de afschaffing der Kamer van vakantie van den 29. juli tot en met den 30. September deses jaars 1833;

Gezien de artikelen 40, 41, 42, 43 en 44 van het Dekreet van den 30. Maart 1808, en de artikelen 29, 30 en 31 van het Dekreet van den 6. juli 1810;

Heeft na voorgaande deliberatie goedgevonden te bepalen, zoo als bepaald wordt bij deze, dat de Kamer van vakantie in dit jaar beurtelings zal worden geprefideerd door de Heeren *Mrs. Hendrik van der Burg en Cornelis Carbasius*, Presidenten in dit Hof, en voorts bepalen uit de Heeren *Mrs. David Westenberg, Simon Pierre van Swinden, Jacobus Doornik, Theodorus baron van Herckee, Jonkheer Frans Beelaerts van Blokland, Evert Christiaan Verbeek, en Evert Rein van Nes van Meerkkerk, Raaden*.

dat deze Kamer hare vergaderingen zal houden tweemaal ter week, en wel

Vrijdag den 1. Augustus,	Maandag den 3. September,
Zaterdag den 2. dito,	Dinsdag den 3. dito,
Maandag den 5. dito,	Vrijdag den 13. dito,
Dinsdag den 6. dito,	Zaterdag den 14. dito,
Vrijdag den 18. dito,	Maandag den 16. dito,
Zaterdag den 17. dito,	Dinsdag den 17. dito,
Maandag den 19. dito,	Vrijdag den 27. dito, en
Dinsdag den 20. dito,	Zaterdag den 28. dezelfde maand.
Vrijdag den 30. dito,	
Zaterdag den 31. dito,	

Zakende de eerste Civiele Kamer hare zitting weder beginnen op Dinsdag den 10. October en de derde Civiele Kamer op Donderdag den 12. October dierzelve maand.

En dat een afschrift dezer aan den Heer PROKUREUR-GENERAAL worden ter hand gesteld, ten einde hieraan de noodige publiciteit te geven.

Gedaan in algemeene vergadering van het Hooft-Consistorie, op den 27. juli 1833.

Bij afstent van den Heer Eersten President
De President

Gezien door mij Prokureur-Generaal
Bij bovengemelden Hove:

A. W. PHILIPSB.

VAN HUGENPOTH,
In kennis van mij futterenden
Eersten Griffier:
J. H. SPIRMAN.

TURKIJ E.

KONSTANTINOPEL den 18. Juli.

Op den maandag van Keizer *Nicolaas* gaf de graaf *Orloff* een luisterrijk feest, hetwelk door de staatsambtenaren der Porte, het corps diplomatiek en vele aanzienlijke vreemdelingen werd bijgewoond. Op het vogenblik, dat op de gezondheid des Keizers gedronken werd, trad een schijnt van den graaf de taal blansen, en bracht hem de tijding, dat het Russische leger naar Batus was overgetrokken en Natolie geëind ontbonden had. De graaf *Orloff* gaf hiervan dadelijk kennis aan het genootschap, en voegde er bij, dat hij nu onverwijld met de onder zijn bevel staande troepen het Turkische gebied zou ontruimen. — Werkelijk heeft heden morgen het Russische eskader, met de landings-troepen aan boord, de reede van Bujukdere verlaten, en is naar de Zwarte zeeveld. Slechts een oorlogschip is terug gebleven, waarop graaf *Orloff* zich zal inschepen. Hoe lang hij nog hier zal blijven, weet men niet; zijn verblijf zal echter, als alles rustig blijft, niet van langen duur zijn. — Het is echter te vreezen, dat thans eene reactie of beweging zal plaats hebben, want de Russische militaire magt heeft het groote getal ontevreden in toom gehouden, die nu hunne handen ruim zullen hebben en op nieuw onlusten zullen verwekken. Men zegt, dat de Sultan den graaf *Orloff* heeft verzocht, nog eenigen tijd in de hoofdstad te blijven, en zich niet te verwijderen, bevorens de noodige maatregelen tot zekerheid zullen genomen zijn. In alle gevallen kan de Porte op den bittand van Rusland rekenen, zij moge van buiten of van binnen bedreigd worden. — Voor het vertrek van het Russische eskader, heeft de Sultan aan den graaf *Orloff* een groot getal medailles voor de Russische militairen ter hand doen stellen, ten einde dezelve tot aandenken van deze gedenkwaardige expeditie te dragen. Deze medailles zijn van goud, zilver en brons. Op de eene zijde vertoont zich het beeld van den Sultan, en op de andere zijde leest men den dag en het jaar van de aankomst der expeditie bij Bujukdere. Dezelve zullen aan een blauw, zwart en geel lint gedragen worden.

I T A L I E.

ROME den 18. Juli.

Den 10. dezer hebben wij koud en stormachtig weder bekomen, zoo dat wij ons in den winter meenen verplaatst te zien. De oudste lieden herinneren zich zulk ongunstig weder in deze maand niet. De anders zoo heldere Italiaansche hemel is dit jaar steeds bewolkt en duister.

Eene processe heeft alhier aanleiding tot eene droevige gebeurtenis gegeven. De twist ontfond over de eer om de kolossale houten kruiken te dragen. Men geraakte handgemeen en vocht zoodanig met meken, dat verscheidene personen gedood en vele anderen gewond werden.

Er hebben alhier en in de omstreken weder verscheidene arrestaties plaats gehad; doch daaronder bevindt zich niet de zoon van den kardinaal *Galanti*, gelijk men gezegd heeft.

Dezer dagen is een man van 59 jaren, *Maso* genaamd, ter dood gebracht, dewijl hij een paar gehuwden des nachts in het bed gruwzaam ontfongst heeft. Daarbij een neef van eenen kortlings overleden kardinaal was, en zijne familie tot de voornaamste klasse behoort, is er veel angst bij den Paus aangewend, om hem van het schavot te bevrijden. De Paus zou gezegd hebben: „De schande van alleen op den schavot te hangen, is een niet wettig gevolg van de misdad.”

NAPLES den 15. Juli.

Voor de meteorologen of weerkundigen is dit jaar bijzonder merkwaardig. Behalve de uitbarstingen van den Vesuvius, heeft men meerdere natuurverschijnselen waargenomen. De zee-vulkan, welke voor twee jaren bij Scaccia ontfond en een eiland formeerde, over welks bezit Engeland en Sardinië reeds twistende waren, doch op eens verdween, is in de laatste dagen van Mei weder uit zee opgekomen, en verwekt weder eenige opmerkzaamheid. Den 6. Juli trok een ware hooft midden door den golf. Dezelve kwam, in de gedaante van eenen grooten trechter, van den kant van Pauscappa, trok het water als met een wervelwind naar boven, nam het dak van het gebouw aan het hoofd mede en vernield de houten gebouwen van de zeebaden aan de haven, welker planken zij over de stad tot op de Groote Markt hingeflie, waardoor verscheidene personen gedood of gewond werden. Op de markt stonden verscheidene kooplieden met oranje appels, en deze waren aler weinig verwonderd, dat in een oogenblik hunne manden ledig waren, de appels als het ware naar de lucht werden genomen en aldaar verdwenen. (De hoos nam haren weg over de markt.) Doch de verwondering van eene jonge dame, die zich op het plat ontfond van haar huis bevond, en op eens door eene regenbui van deze gouden vruchten werd verast, was niet minder groot. Indien het toeval had gewild, dat zij zich in eene romantische of sentimentele stemming had bevonden, zou zij zich wel hebben kunnen verbeelden, dat *Jupiter* zich vergiste, en haar voor zijne geliefde *Danae* hield.

Er bestaat eene groote dwaling en te algemeen verspreid dan dat men dezelve niet zoude tiggengaan, het is de meening dat Pompeja en Herculanium op dezelfde wijze, en door dezelfde stof bedolven zijn geworden. Herculanium is onder de lava bedolven, en de arbeid bij lang uitgraving of opdoeling komt bijna overeen met de moeite, die men heeft om eene rots of hardsteen te bewerken, en de wijze van opgraving om op het midden harer straten te komen; is volkomen gelijk aan die, welke bij de mijnen plaats heeft; terwijl Pompeja door eene zachtere stof of aarde en zich bedekt is geworden, waarop boomen en planten groeijen, en welke grond bij gevolg niet zoo moeilijk is te weeten om op te graven.

De uitgraving van de stad Pompeja is bij Pompeja op te merken. In de 18de eeuw werd het groote dorp *Torre dell' Annunziano* op eenen water-bereofd; men was verplicht om uit de rivier de Sarno water des wirts te voeren door middel van een ondersaardsch kanaal; hetwelk tot die einde gegraven werd, en hetwelk eenen geruimen tijd heeft geduurd door den tussel van 18 en door de ledige straten van de bedolvene stad.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 24. Juli.

De eerste telegrafische linie zal van hier tot Praag worden ingevond.

De fondsen blijven zonder veel verandering; heden zijn de 5 pCt. metall. 93; de 4 pCt. 86; de bankactien 1234. Men schijnt niettemin zwijgheden in het behoud van den vrede te voorzien, en zulks schijnt onze speculatuurs behoedzaam te maken.

Met eene diepe verontwaardiging hebben wij door brieven van de Russische grenzen vernomen, dat men eenen tweeden aanslag op het leven van Keizer *Nicolaas* heeft gefineed, welke gelukkiglijk kon voor de uitvoering is ontkend geworden.

In onze dagbladen vindt men eene verordening tegen het geheime genootschap in Italië, het jonge Italië (*la giovin Italia*) genaamd. Het is slechts eene herhaling van de verordening, welke in 1820 tegen de *Carbonari* is verschenen, en zal niet nalaten dezelfde uitwerking te hebben. Onze regering laat er zich veel aangelegen liggen, om verblinde of verleide lieden opmerkzaam te maken op het gevaar, hetwelk hen bij het deel nemen aan eene zamenzwering, bedreigt, en om aan degenen vergiffenis te verzecken, die van hunne strafwaardige bedoelingen afzien. De woelingen der partij-der-beweging in Italië liggen te klaar aan den dag, dan dat men er niet openlijk van zoude spreken. Het genootschap het jonge Italië, dat door het voorval te Rhodus genoeg bewezen heeft, welke middelen het durft aanwenden ter bereiking van dezelfs doel, heeft het gouvernement genoodzaakt, maatregelen te moeten nemen, om dat genootschap te verstoren, en eene klasse van menschen te vervolgen, die slechts hun heil in wanorde meenen te zoeken. De strekking van dat genootschap is de omverwerping der bestaande regeringen en der geheele maatschappelijke orde.

WEENEN den 26. Juli.

De 5 pCt. metall. zijn heden 93; de 4 pCt. 86; de bankbill. 534 en de bankactien 1234.

H. M. de Keizerin is den Keizer nog niet op reis gevolgd, als willende te Schomburg de bevalling van de prinses *Prinses Karol* afwachten.

De Hongaarsche Landdag houdt zich thans bezig met de koninklijke voorstellen, welke men verzekert, dat weldra zullen worden aangenomen, en als dan kracht van wet zullen hebben.

De berigten uit Konstantinopel, uit Bosnië en uit Albanie zijn bevredigende; de Pacha van Janina heeft de Palakren geheel onderworpen.

De berigten uit Griekenland zijn gunstig; de jonge Koning bezoekt de eilanden en wordt er met vreugde ontfangen. Op Antiparos zal Z. M. de beroemde onderaardsche statuten-grot bezichtigen. In Patos zal men de oude mynwerfing weder openen, en het werk aanvangen.

BERLIJN den 30. Julij.

Bij de opgravingen op den Mühlberg bij Stolzenhain vindt men meer heidensche graven, en daarin buitengewoon goed bewaarde metalen voorwerpen, welke zeer belangrijk zijn. In een graf vond men onder eenen met ijzeren beklaf voorzien asch-urne een zwaard van twee ellen lengte, en om de urne in een symmetrische orde twee bijlen, vijf spitsen of punten van lanzen, een schaar en allerhanden ijzerwerk. In een ander graf vond men, behalve de met menschen-beenderen gevulde urne, een schaar, twee messen, een bijl, eenige gespen van onbekend metaal, 2 haken, enz. In een derde graf bevond zich insgelijks een urne; behalve dezelve lagen daarin twee spitsen van lanzen, een spoor van een bijzonder gedante, twee bijlen, een groene sterke glazering, een te zamen gerold stuk koperdraad, een lemmer van een mes, een griffel van het fijnste zilver, enz. Al deze voorwerpen zijn door dr. Wagner naar de verzameling van het Thüringsch-Saxilche geïmprovisatietheater te Halle gezonden.

FRANKFORT den 1. Augustus.

Uit Dresden meldt men, dat de bijeenkomst der Monarchen waarschijnlijk zal plaats hebben te Lestheriz, bij Taptitz. De Keizers van Rusland en Oostenrijk hebben, even als de Koning van Pruisen, hunne hoofdsteden reeds verlaten.

— Uit Spiers schrijft men van den 25. Julij: „Men verneemt, dat de advocaat Hallauer, die op het Hambacher feest een redevoering heeft gehouden, en daarom is gevangen gezet, door de regterbank is vrijgesproken, en dat de hertog van Saksen-Koburg hem wegens de hem vroeger opgelegde straf genade heeft geschonken.”

— Uit Dresden meldt men van den 28. Julij: „Tot het nieuws van den dag behoort de overgang van den hertog van Lucca tot de Evangelische religie; hij heeft alhier bij Dr. Schmalz zijne belijdenis afgelegd en het Nachmaal gebruikt, waarbij zijne zuster, de gemalin van prins Maximiliaan, broeder des Koning, tegenwoordig was. Hij is daarna weder naar Italie vertrokken.”

F R A N K R I J K.

PARIJS den 30. Julij.

Gisteren hebben de arrestatiën voortgeduurd. Men verzekert, dat er te Saint-Mandé een magazijn van wapenen en ammunitie is ontdekt.

De Tribune deelt de volgende arrestatiën mede: „Gisteren morgen heeft men in de straat Bondi, no. 72, gevat August Pagen, slootemaker, alleen op aanklagte van een zijner bureh, die hem als verdacht van parlorismus heeft voorgesteld. Die burger is vader van vijf jonge kinderen, en zijne gevangenneming laat zijne vrouw zonder bestaan.

„Heden heeft men, na een nauwkeurig huis-onderzoek, doch zonder eenigen wissel, den burger Damiens, kleedermaker, rue St. Guillaume, no. 7, ook vader van vijf kinderen, gearresteerd.”

— Hetzelfde dagblad zegt:

„Gisteren bevond Lodewyk Philippus zich op de galerij der Tuille-riën, die op den tuin uitziet en groette de personen, die aldaar wandelden. Hij boog zich diep, en deed zijne groeten met teekenen met de hand vergezeld gaan; doch het publiek hield zich stil; men hoorde geen stem zich verheffen.”

— De feestdagen zijn rustiger afgeloopen dan men verwacht had. Kleine vechtpartijen, oproerig geschreeuw, ontdekte komploten, en arrestatiën komen daarbij in geene aanmerkingen. — Na den afloop der groote revue, stroomde de menigte naar het standbeeld van Napoleon, om de onthulling bij te wonen. Bij de revue had men van een korps kavalierie reeds den Marcellaanischen marsch gehoord; en onder weg naar de kolom hoorde men denzelfden door eenig volk aanheffen. Toen het kled van het standbeeld afviel, hoorde men een daverend geschreeuw van *leve Napoleon! Leve de Keizer!* — De zuil heeft een hoogte van 118 voeten, op een voetstuk van 25 voeten, en prijkte tot in Mei 1814 met het 16 voeten hoge metalen standbeeld van Napoleon, als Romeinsch Keizer met den mantel en leeuwenskrans afgebeeld. Op gezegd tijdstip werd dit standbeeld er afgenomen, en daarna vermolten. Het nieuwe metalen standbeeld heeft 11 voeten hoogte, en stelt Napoleon voor met den militairen rok, de epauletten, den overrok met opslagen, den driekanten hoed, de kroon haarzen met gouden sporen, zijnen degen en zelfs den verrakliker, waarvan hij zich op het slagveld pleeg te bedienen. Men had aan den voet der kolom, op het oogenblik der lawijding, eenige officieren en soldaten van de oude keizerlijke garde in de uniformen van 1814 vereenigd; een luitenant-kolonel der jagers te paard, een luitenant der grenadiers te paard, een jager te voet en een laper der oude garde, allen in groote reue en versierd met de orde van het legioen van eer met de beeldens van Napoleon.

— Des avonds had het monster-concert plaats, hetwelk door een verdovend gedruis van 300 tamboers een aanvang nam. De Marcellaanische marsch deed de beste uitwerking op de Parijzenaars; men hief dit revolutionair gezang van 1792 met luider stem aan. De menigte was verbazend, en het geweld maakte in de verte eenen verschrikkelijken indruk. — Vervolgens had het spiegelgevecht op de Seine, de vuurwerken en de illuminatie plaats.

— In de schouwburgen werd gratis gespeeld; dezelve waren overproppt vol. De menigte blistte *la Marseillaise* en *la Parisienne*, welke marschen met toejuiching werden gezongen. Men vorderde, dat de acteur *Nourris* zou voorkomen, om ook die marschen te zingen; doch op de verklaring, dat de rol van *Robert* hem te zeer vermoed had, liet men hem met rust. In de opera ging het minder rustig toe; de menigte maakte aan het twisten, en er ontstond een belagchelgk gevecht (*des combats assez grotesques*); de primen, elferen en vijgen vloegen door den schouwburg, waarbij geen gering geschreeuw en geflets gehoord werd.

— Het groote bal op het stadhuys is luisterrijk geweest; er waren meer dan 3000 personen tegenwoordig.

— Een kamer van het hôtel van Windsor, op de plaats Vendôme, is gisteren voor 1200 francs verhuurd aan een engelsche familie; enkele stoelen zijn in de straat *la Paix* voor 25 fr. verhuurd. Bistetten voor het bal op het stadhuys zijn voor 300 francs verkocht.

PARIJS den 31. Julij.

De koninklijke familie zal den 3. Augustus Parijs verlaten. De Koning en de hertog van Nemours vertrekken naar Cherbourg. De Koningin en de prinsessen zullen naar Brussel terugkeeren. De hertog van Orleans zal de kampementen van St. Omer, Rocroi en Watignies gaan bezoeken. In dit oogenblik worden op het kasteel tot deze reis alle voorbereidingen gemaakt.

— Gisteren avond, op het oogenblik toen de Koning van den Prinsentuin terugkeerde, stonde zich een manspersoon, welken het eskorte reeds eenige oogenblikken scheen in toezigt te houden, voor 's Konings paard neder; hij werd terstond gevangen genomen; men vermoedt dat hij gek is.

— Gedurende de dagen onzer glorieuse verjaaringen, hebben er in de onderscheidene wijken der hoofdstad ongeveer 850 gevangennemingen plaats gehad.

— Onze dagbladen maken vele aanmerkingen over het oprigten van het standbeeld van Napoleon, en vinden het ongerijmd, dat men den onderdrukker van het volk, den grootsten dwingeland zijner eeuw, door het volk laat vereeren. In een dagblad leest men: „Is men vergeten, dat Napoleon de gevaarlijkste vijand van de volksbewegingen was, welker gedachtenis men thans viert? Is men vergeten, dat hij aan Bourienne zeide, toen hij den 10. Augustus de voorsteden, door *Pythion* aangevoerd, tegen de Tuille-riën zag optrekken: *Indien ik voor den Koning kommandeerde, zou ik met twee kanonnen al dat kanaille te neder schieten (fondroyer?)* Vergeet men, dat hij op den 18. Vendémiaire de nationale garde met het geschut vernielde, en dat men, wanneer men nauwkeurig wilde zoeken, nog patrijsh bloed op de trappen van St. Roch zou vinden, dat de dwingeland heeft doen stroomen? — Vergeet men, dat de generaal Buonaparte zich den 18. Brumaire tot dictator benoemde? Wij willen met den Koning beginnen: die prins, welke in 1804 Napoleon den *Corfthaanschen Overweldiger* noemde; hem als de moordenaar van zijne familie verfoeide; die in 1809 van Palermo in Spanje kwam, den witten banier optak, om den grooten kapitein te bevechten; die prins kan geen vriend van Napoleon wezen. — Wij gaan nu tot de ministers over. De maarschalk Soult, thans minister van oorlog, noemde Napoleon den 8. Maart 1815, een *grobzadiger*, een *overweldiger*. Voor een getukzoeker sijt men geen standbeelden op.” De schrijver bewijst nu, dat al de tegenwoordige ministers vijanden van Napoleon zijn, en dat de dagbladen, die den tijran thans lof toezwaaijen, hem voor eenigen tijd verfoeid hebben. Het *Journal des Débats* zeide den 8. April 1815: *Het standbeeld van Buonaparte is van de zuil der plate Vendôme nedergehalen, onder de toejuiching van een ontelbare menigte volks, die van alle kwartieren van Parijs is afgezweeld.* — Den 6. April 1814 las men in dat zelfde dagblad: „*Het is tijd, om aan het publiek te doen weten, dat Buonaparte geen Napoleon heet, maar Nicolaas Buonaparte. Die man wilde in alles voor buitengewoon doorgaan, zelfs in zijn doopnaam.* Het *Journal de Paris* noemde den 2. April 1814 Napoleon ook een *aventurier*, een *tijran*, en verhaalde, dat zijn standbeeld werd te neder gelaten, onder het geroep van *weg met den Dwingeland!*”

— De *National* en de *Tribune* hebben gezegd, dat Lodewyk Philippus, op het geschreeuw der nationale gardes van *geene bastilles!* een geantwoord hebben: *Ja: mijne vrienden, geene bastilles meer, dat is bepaald.* Doch de *Constitutionnel* daarentegen zegt, dat die zaak niet bepaald is, maar in de kamer der vertegenwoordigers zal behandeld worden. De *Gazette* wil hieruit afleiden, dat de ministers het botwen der fotten hebben beloten, en dat de Koning, om zijn woord gestand te doen, zijne ministers zal moeten wegzenden en wij dus eenen sader ministerie zullen bekomen.

— De kolonel van het 10de legioen, de vicomte Lemercler, bij het passeren van den Koning, hoorende dat een jonge korporaal van de 3de compagnie, 4de batallion den kreet aanhief van: *weg met de forten!* keerde zich om en zeide: *Dat men dien man arrestere!* doch de geheele compagnie, de officiers en onderofficiers hebben zich daartegen verzet, en het bevel werd niet opgevolgd.

— Gedurende de revue, heeft men tusschen de straat Rivoli en de plaats der Bastille, twaalf personen gearresteerd, die niet alleen *weg met de forten!* maar ook: *Weg met Lodewyk Philip!* schreeuwden.

— Elk heeft opgemerkt dat het standbeeld van Napoleon naar de reg zijde overhelt. Men weet niet of het de fant van den gietor of van het werkvolk is, die hetzeive op de zuil hebben geplaatst.

— Het vuurwerk op brug Lodewyk XV is geheel mislukt. Het mocht door eenen postique langs de zuil en het standbeeld van Napoleon eindigen; doch men heeft daarvan niets gezien.

— Het plan van het feest is het werk van 2 jonge Italiaansche architecten, de heere *Dubou* en *Labrousse*.

— Het is zeker, dat men op den 28. Julij eenen Jacobijnsche revolutie heeft verwacht. Het *Journal de Paris* bevestigt deswege het volgende: „Uit een nauwkeurig onderzoek is het ten Heiligste gebleken, dat inden het groep van *weg met de forten!* bij de menigzoodanigen weerklink had gevonden, dat daardoor onder de nationale garde de geringste verwarring ware gebracht, zulke de voorloop tot eenen volkomen opstand zoude geweest zijn. De onderscheidene afdelingen der maatschappij van de regten van den mensch waren alle vergaderd. Op onderscheidene punten had men wapenen en krijgsvoorraad bijeengebracht. Valsche berigten, onder anderen van den dood des Konings, zouden in weinige oogenblikken door de hoofdstad verspreid zijn; in een woord, alles was met de meeste zorg voorbereid. Intusschen was het bestuur wakzaam en werden de zamenzweerders nauwkeurig gadeslagen. Onderscheidene hoofden zijn in hechtenis genomen. Vooreerst had men zorg gedragen om door gepaste maatregelen de magazijnen van wapenen tegen de rustverstoorders veilig te stellen. Deze laatste voorzorg heeft tot een gewichtige ontdekking geleid. Een der voornaamste wapenfabrieken der hoofdstad was met een belangrijke leverantie van geweren voor het gouvernement belast. Deze geweren moesten dagelijks naar het depôt der artillerie, of naar de vestingen, waarheen zij bestemd waren, worden afgezonden. Sinds eenigen tijd had men opgemerkt, dat die verzending niet geregeld voortging; waarop de agent der fabriek, de heer *Perardel*, deswegens ondervraagd werd en niet anders dan zeer onvoldoende redenen kon bijbrengen. Toen men na voor twee dagen bij hem huiszoeking deed, vond men, behalve een aantal geweren, ook een voorraad kruid, en pas gegoten kogels, waarvan de vorm zelfs nog warm was. De heer *Perardel* is daarop in hechtenis genomen, met onderscheiden personen, die met hem in betrekking stonden, onder anderen vijf leerlingen der Polytechnische school. Bij anderen heeft men dergelijke, doch minder belangrijke ontdekkingen gedaan.

— Uit Straatsburg meldt men van den 24. Julij het volgende:

„Het nieuwe kanaal doet dagelijks de verblijdende hoop toenemen, dat onze handel, die zoo lang gekwijn heeft, weder tot een' nieuwen bloei zal komen. Napoleon legde zich evenzeer toe op het graven van kanalen, waterleidingen en publieke wegen, als de Romeinen. Aan hem is men de aanleg van dit kanaal verschuldigd, daarom droeg hetzelfde ook onder het Keizerrijk den naam van *Napoleons-Kanaal*, welke benaming onder de restauratie veranderd is in *Kanaal-Monsieur*. Na de omwenteling van Julij werd dit kanaal met den naam van *Rijn- en Rhone-Kanaal* bestempeld. Uit dankbaarheid wenschen nu de bewoners van den Elzas, dat hetzelfde den oorspronkelijken naam tot herinnering aan zijn onsterfelijken stichter, weder moge bekomen. Daartoe zijn reeds bij de regering aanvragen gedaan.”

E N G E L A N D.

LONDEN den 31. Julij.

Eindelijk hebben de gevolmagtigden van de vijf Mogendheden, in hunne zitting van den 29. dezer, de belgische gezanten gehoord. In deze zitting, welke omtrent vijf uren geduurd heeft, waren de Nederlandische gezanten niet tegenwoordig. Dienzelfden dag hebben de Nederlandische gezanten, de baron *Fagel*, en de heer *Nedel* de eer gehad ten hove te dinen en den avond door te brengen. Met zekerheid lekt niets nopens het verhandelde uit; men zegt, dat de onderhandelingen met een goed gevolg worden voortgezet. Protocolle zijn er nog niet voor den dag gekomen.

— Gisteren heeft er wederom eene zitting plaats gehad; waarbij de Nederlandsche gezanten tegenwoordig waren.

— De wet nopens de kerkhervorming in Ierland is gisteren in het Hoogerhuis met 135 tegen 81 stemmen doorgegaan.

— De bekende ijveraar voor de afschaffing van den slavenhandel, de heer *William Wilberforce*, is eergisteren alhier overleden in den ouderdom van 74 jaren.

— Naar men verneemt, wonen er in het dal Garrigill, nabij Alston, in het graafschap Newcastle, een paar echelieden, met name *Martin*, welke slechts weinige dagen in ouderdom verschillen, en reeds 102 jaren tellen. Gezegde personen zijn reeds 77 jaren met elkander gehuwd geweest; hebben eene talrijke afstammelingenschap, en bezitten het volkomen gebruik van gezondheid en zielvermogens.

N E D E R L A N D E N.

VLISSINGEN den 1. Augustus.

Diensdag namiddag is Z. K. H. de Prins *Karel van Pruisen* alhier aangekomen, en door den vice-admiraal *Gobius*, den heer plaatselijken kommandant, aan het hoofd van alle hier garnizoen houdende officieren verwelkomd. Z. K. H. bezigtigde dadelijk 's Rijks werven, magazijnen en verdere maritime etablissementen, zoo wel als de in het Dok liggende Rijks schepen, en verliet kort daarna na Middelburg. Heden morgen retourneerde Z. K. H. in de vesting Vlissingen, en toen Hoogadenzelfen de groote Duiker-Klok vertoond werd, een werktuig dat juist gebezigd was, om een gebrek aan het spil der groote sluisdeuren, op den bodem van het Dok te onderzoeken, gaf Z. K. H. deszelfs verandering te kennen om deze nuttige uitvinding te beproeven, steeg met een officier in de Duiker-Klok, ook dadelijk weg, bleef ruim 30 minuten in de machine op den grond van het Dok en kwam vervolgens boven. Deze Prins, welke onze stelling op de Schelde heeft bezocht, beschouwt alles met bijzondere belangstelling, en heeft zijne bewondering over onze schepen, derzelve inrigting, wapening, bemanning, enz., herhaalde reizen te kennen gegeven.

— De desertie der Belgen vermeerdert dagelijks, gisteren zijn er 5, en nu wederom 3 uit het 3de district dezer provincie naar Vlissingen verzonden.

BREDA den 1. Augustus.

Gisteren in den namiddag is Z. Exc. de generaal *Chassé*, van deszelfs adjutant den heer kolonel *de Boer* vergezeld, onze vesting doorgekomen, zich naar Bergen-op-Zoom begevende, alwaar hij voorteen zal verblijven.

— Het opbreken van de beide legerkampen is, naar wij vernemen, thans bepaaldelijk op den 9. dezer vastgesteld, zullende de gezamenlijke troepen van het leger te velde alsdan wederom kantonnementen betrekken.

— Naar wij vernemen zullen er op aanstaanden Zaterdag, den 3. Augustus, ter gelegenheid der verjaardagen van Z. K. H. Prins *Alexander*, tweeden zoon van Z. K. H. den Prins van Oranje en van H. K. H. de jonge Prinses, dochter van Z. K. H. Prins *Frederik*, op den 2. en 5. Invallende, aan de manschappen der 1de divisie Infanterie, in het kamp van Oirschot gelegerd, eenige vermakkelijkheden worden verschaft, als: wedloopen, mastbeklimmingen, assauts d'armes, enz. enz.; hebbende de heeren officieren van bovengemelde divisie reeds eene aanzienlijke som bijeen gebracht, tot het aanbrengen der noodige prijzen en tot goedmaking van andere onkosten.

— Z. K. H. Prins *Karel van Pruisen* heeft eergisteren de Forten Lillo en I. eskenshoek, het fort Bath en het aldaar gestationeerd eskader bezocht, wordende de Prins bij zijn vertrek, onder het paraderen der schepelingen, met een en twintig schoten van al de schepen begroet. Z. K. H. is vervolgens naar Z. M. linieschip *de Leeuw*, voor Ter Neuen gestationeerd, vertrokken, en zou, na hetzelfde bezigtigd te hebben, met 's Konings stoomjagt zich naar Vlissingen begeven.

UTRECHT den 1. Augustus.

H. K. H. de Prinses van Oranje is gisteren op Soestdijk terug gekomen, om er eenigen tijd door te brengen.

— Den 27. Julij jl. is de 160ste Loterij, op denzelfden voet als de 159te, goedgekeurd geworden. De collecte derzelve zal aanvangen den 2. September en den 14. dier maand eindigen. De trekking der eerste klasse, zal beginnen op Maandag den 30. September.

— Op onze grenzen komen van tijd tot tijd belgische deserters aan. De desertie is onderanderen te Gent zoodanig, dat alleen in de maand Mei 47 personen van het Gentische bataillon zijn gedeferteerd.

— De dagbladen van België van den 1. dezer deelen nog verschillende oneenigheden mede, waartoe de geboorte van den zoon van *Leopold* aanleiding heeft gegeven. Te Aalst liggen de regering en de kolonel der garde-civique met elkander over hoop, en is die civier tot de burgers overgegaan. — Te Brussel en Gent is de partijhaat meer toeegenomen; er heerscht onderling wantrouwen. Te Lier worden alle burgers, die zich tegen het bestuur van *Leopold* hebben uitgelaten, beschouwd te behooren tot een complot, hetwelk in verband staat met *Lucifer*. De sen lawonet zet den ander tegen eene derde op, om den onderlingen haat te vergrooten. Verscheidene voorbeelden worden daartoe bijgebracht. Een landman komt te Lier in eenen winkel om iets te koopen, en klaagt over ongesteldheid. De vrouw des huizes onderzocht hem, haalt veelbetekenend de schouders op, en zegt, dat hij betooverd is. De landman vraagt naar den bewerk van zijn ongeluk. Men noemt zijne schoonmoeder. De misleide man keert kwaadaardig terug, mishandelt zijne schoonmoeder en vermoordt haar bijna, om dat zij hem niet wil, niet kan onttooveren. — De gendarmerie is meer dan eens tusschenbeide moeten komen, om moord en doodslag te verhinderen.

— Den 30. Julij heeft het hof van assises te Brussel twee personen vrijgesproken, *Jan van Aelst* en *Nicolaas van de Poel* genaamd, welke eenen langen tijd hebben gevangen gezeten, op het vermoeden, dat zij belgische soldaten tot desertie hebben pogen te verleiden. Hunne advocaten, de heeren *Fontenas* en *Keymalen*, hebben bewezen, dat de Belgen een stelsel van spionage hebben, die schandelijk is. „Dit stelsel, zeide de heer *Fontenas*, vernedert en verlaagt België, en wij bevinden ons oneindig lager geplaatst dan onder de Hollanders; de spionage was er niet bij het leger bekend, gelijk thans in België. De middelen, die de soldaten van het korps guides aanwenden zijn schandelijk; er bestaat eene laagheid in hun gedrag. De plicht van een soldaat is om te vechten, maar niet om in de huizen der burgers te dringen, door schijnheilige taal misbruik van het vertrouwen te maken, en den burger verzeftelijk te beschuldigen. De getuigen, die de regters gehoord hebben, zijn de eenen spions van profesie, en de anderen gards, die tot spions hebben gediend; de eersten zijn verlaagd door hunne profesie, en de anderen vernederen hunne profesie.” De verdediger bewees voorts, dat in België de onschuldigste burgers werden gevat en in de gevangenis geworpen. De regters waren overtuigd van de waarheid, en stelden de onschuldigen in vrijheid.

OTRECHT den 3. Augustus.

De bekende milddadigheid van Utrechts ingezetenen is ook dezer dagen gebieken bij het doen van collecte, ten behoeve der door den Veenbrand ongelukkig geworden ingezetenen der provincie Groningen, bedragende de tot dit einde ingezamelde penningen de niet onaanmerkelijke som van f 2143, 96 cents.

— Sommige fransche dagbladen hebben gemeld, dat eenige buitenlandse ambassadeurs zich tegen de oprigting van het standbeeld van *Napoleon* en tegen het viëren van de revolutie-dagen zouden hebben verklaard, of daartegen vertoogen zouden hebben ingediend. Zulks is niet te denken, daar deze gebeurtenissen binnenlandsch zijn en dus de andere Mogendheden minder betreffen. Met andere fransche dagbladen zijn wij het echter eens, dat eenige ambassadeurs deze republikeinse feesten niet geen genoegen hebben aanschouwd, als hun aan vroegere tijden herinnerende, en hen overtuigende, dat Franschen altijd Franschen zullen blijven. Intusschen kunnen de republikeinse gevoelens, door de Franschen dezer dagen ten duideljkste aan den dag gelegd, de Mogendheden en de volken aandachtig maken, en behoedzaam doen zijn. De republikeinse Franschen zijn te wantrouwen, en hoe vele republikeinen er alleen in Parijs zijn, kan men nagaan, als men weet, dat op den 29. Julij, bij het aanheffen van den Jacobijnschen marsch van 1792 op het monster-concert van 500 muzikanten, 150,000 Franschen dien marsch hebben medegezongen, en dat de *Burger-Koning* daarbij de maat heeft gedragen en zijne stem bij de vele duizenden heeft gevoegd. De Franschen overdrijven alles, en op de 150,000 stemmen, welke den marscheilanden marsch hebben aangeheven, zal dus nog wel wat af te dingen zijn; het is ook onmogelijk, dit zoo net te bepalen als de fransche dagbladen dit doen; doch het is genoeg, dat wij weten, dat de Parijsenaars dien marsch nog niet genoeg zingen, en hunne Koning de maat er bij kan staan. Dat deze zijne stem er bij gevoegd heeft, is niet geene zekerheid te zeggen, dewijl dezelve bij zoo vele duizenden niet te onderscheiden was; doch die eene stem zal er ook weinig toe noch afdoen; wellicht heeft hij, om de *Citoyens* te gerieven, bij het staan der maat, hetwelk van rondom kon gezien worden, als men weer, dat hij op een balkon stond, en men bij het staan der maat gewoon is veel wind te maken, met andere woorden, met hoofdshanden en voeten te werken, ook zijnen mond geopend, opdat het volk zou gelooven en de dagbladen zouden schrijven, dat hij medegezongen heeft. Van harte zal het niet gegaan zijn, zoo hij zich herinnerde, dat zijn dootluchtige vader, onder denzelfden marsch door de *Citoyens* van Parijs naar het schavot is gekleept en onthoofd. Gemeld, zijn vader deed ook alles om de *Citoyens* te gerieven; hij veranderde zijn naam in *Egoffié*; hij . . . ; doch die geschiedenis is bekend, even als ook het gebeurde, toen hij door deze *Citoyens* gevangen werd genomen, terwijl hij met een zijner vrienden een kaartje uit te spelen. Hij meende alles voor het souvereine volk te hebben opgeofferd, en kon dus maar niet begrijpen, waarom men hem arresteerde, (en arresteren was in dien tijd even zoo goed of een gelijkkluidend woord met *naar het schavot sterven en onthoofden*.) Hij gaf zijne verwondering aan zijnen vriend te kennen, die hem niets vliemde in zag. Om dit met een voorbeeld te bewijzen, nam hij een halven citroen van de tafel, drukte het sap er uit, en wierp de schil in het vuur, zeggende: *Begeerp je mij nu wel Citoyen? Men heeft u gebruikt, en nu beeid, en ging onder la Marseillaise naar het schavot.* — De buitenlandse ambassadeurs herinneren zich al die fransche buitensporigheden, en willen geên getuigen van de woeste vreugdebedrijven der nieuwe Jacobijnen zijn. De *Courrier Français* zegt deswege: „Men zegt, dat de buitenlandse diplomaten geweigerd hebben bij de revue tegenwoordig te zijn. Dit is eene dwaling; zij zijn daartoe niet uitgenoodigd geworden, en zij behoorden ook bij deze groote militaire vereeniging niet. Wat echter waar is, is dat het korps diplomatiek is overeengekomen, om op het bal van het stadhuis, verwaars zich de koninklijke familie begeeft, niet tegenwoordig te zijn. Eenige ambassadeurs minder gevoelig (deze zijn echter in kleine getalle, en bepalen zich tot den belgischen ambassadeur en den zwitserischen *envoyé*) zullen er alleen verschijnen.” Alle de anderen hebben dus de uitnodiging van de hand gewezen, (die van Engeland en Zweden hadden Parijs vroeger verlaten,) en daardoor te kennen gegeven, dat zij met die revolutionaire feesten niets te maken hadden. — Men moet intusschen erkennen, dat de Franschen veel belang stellen in het tingen van den Marseillaischen marsch, daar zij verklaren, dat dit monster-concert, hetwelk 45,000 francs gekost heeft, niet heeft voldaan, maar dat die marsch alle verwachting te boven ging en alleen het geld waardig was. Waarom zou hun die marsch zoo veel waardig zijn? Waarom stellen zij nog zoo veel belang in den aardsdwingeland? Waarom gilden zij, als uit eenen mond, *leve Napoleon!* toen het standbeeld onthoofd werd? *Le Temps* zegt: „Het standbeeld van *Napoleon* werd door een gedonder van toejuiching en het geschreeuw van *leve de Kaiser!* begroet.” — Is het niet, omdat zij met dien Dwingeland en met dien marsch Europa overweldigden, onderdrukten en uitzogen, en zulke gaartie voor de tweede maal willen doen?

— Uit Luxemburg schrijft men van den 31. Julij het volgende: „Er is heden groot bal te Arlon, om de geboorte van het laatste kind van *Leopold* en de prinses zijner gemalin, dat te Laeken geboren is, te viëren. Er zijn zelfs uitnoodigingen in Luxemburg uitgedeeld; zij behelzen de orde der dansen. Men heeft er slechts de dans van *Leuven* op vergeten.”

— Uit Brussel deelt men van den 3. dezer de volgende berichten mede:

„De Koningin der Franschen is gisteren uit Parijs alhier terug gekomen.

„In den nacht van den 28. op den 29. Julij zijn drie deserters uit de gevangenis te Boom uitgebroken.

„De heer *Godin*, Ingenieur van den Waterstaat, dat is te zeggen, van de bruggen en wegen, is van zijne fonde ter inspectie der gevangenis terug gekomen; hij heeft aanzienlijke sommen gevraagd, niet alleen om de gevangenis ruimer en gezonder te maken, maar ook om dezelve grooter te doen maken, dewijl de gevangenis in België voor de menigvuldige gevangenen niet toereikende zijn.”

B U R G E R L I J K E N . S T A N D .

Bij den Burgerlijken Stand te Utrecht zijn van den 28. Julij tot den 4. Augustus 1833 ingeschreven:

Gehuwden 3 Paar, Geborenen 24, Overledenen 23.

PRIJZEN DER NAVOLGENDE ARTIKELEN TER UTRECHTSCHEN MARKT, OP DEN 3. AUGUSTUS 1833.

Witte Tarwe van f 7.25 tot f 7.75; Rode Tarwe van f 6.75 tot f 7.25; Rogge van f 5.50 tot f 6.00; Gerst van f 3.25 tot f 3.75; Boekweit van f 5.00 tot f 5.40; Haver van f 3.00 tot f 3.50; Koolzaad van f 10.00 tot f 10.75 de mudde; Boter van f 0.85 tot f 0.80 het pond; Kans van f 34.50 tot f 37.00 de 100 ponden; Aardappelen van f 1.20 tot f 1.50 de mudde; Rundvleesch van f 0.50 tot f 0.60; Kalfsvleesch van f 0.55 tot f 0.63; Schape- of Lamsvleesch f 0.40; Varkensvleesch f 0.48 het pond.

